

както и другъ пжтъ, че ако и да ги нападне потерата, ще могат да я отблъснатъ, а вечерята ще потеглятъ за голѣмия балканъ и ще избѣгатъ всѣка понататъшна опасностъ. Тѣ не сж допущали, че тоя день ще има такова главно нападение отъ страна на неприятеля. Само едно условие е благоприятствувало на Куртчията да намѣри гнѣздото на четата — това условие било росата отъ нощния дѣждъ, по която диритѣ на четата се познавали твърде ясно. А редовната войска прибѣгнала до други срѣдства за издирване на четата. Тя хванала сжщитѣ ония овчари, при които бѣха по-първия день момчетата и съ насилие и разни заплашвания ги принудила да обадятъ, на коя страна сж се скрили комититѣ. Предвождана отъ тия овчари, войската пристигнала на Бузлуджа после пладне и завзела противоположна страна срещу потерата на Куртчията, така щото момчетата останали между два огъня. Както потерата на тоя последния, така и редовната войска, завзели най-добритѣ позиции, когато нашитѣ останали на твърде лошаво мѣсто, изложени срѣщу огъня на турцитѣ.

Преди да дойде редовната войска, четата направила опитъ да отстѣпи на по-сгодно мѣсто. Тя тръгнала именно по това направление, откъдето идѣла вече войската, наредена по всичкитѣ свои тънкости. Изсвирването на военната трѣба и грубиятъ гласъ на военния командантъ отведнажъ произвели своето неблагоприятно действие измежду четата. Чакъ сега тѣ видѣли, че пжтътъ имъ е отсѣченъ и че друго нищо не имъ остава, освенъ да сложатъ орѣжие позорно, или да измратъ до единъ. Тѣ предпочели последното и се хванали за орѣжие, което дало поводъ на турцитѣ да почнатъ вече. Тогава се започва ожесточенъ убийственъ огънь между потерата и башибозуцитѣ